

Ennen kuin kuvia voi mitenkään laittaa verkkoon muiden ihmisten nähtäville tai muokata kuvankäsittelyohjelmalla, ne on saatava digitaalisesti muotoon. Kurssin edellisessä osassa käsiteltiin paperikuvien muuttamista digitaaliseen muotoon kuvanlukijan avulla. Tuo työvaihe on kuitenkin turha, jos omistaa digitaalikameran – sen avulla otetut kuvat ovat luonnollisesti valmiiksi digitaalisessa muodossa. Ne tarvitsee ainoastaan saada purettua kamerasta tietokoneen kovalevylle.

Kuvien siirtämiseksi kamerasta kovalevylle kamera on kytkettävä kaapelilla kiinni tietokoneeseen. Lukuun ottamatta kaikkein vanhimpia kameramalleja tämä tapahtuu helppokäyttöisen USB-liitännän avulla. Kameran mukana tulee ostettaessa USB-kaapeli, jota käytetään kuvia purettaessa siten, että kaapelin toinen pää kiinnitetään kameraan ja toinen tietokoneen USB-porttiin.

Kaikki USB-kaapelit eivät suinkaan ole samanlaisia, joten huolehdi siitä, että käytät kuvien purkamiseen aina kameran mukana tullutta tai sen kanssa identtistä kaapelia. Toisaalta myös kamerassa olevan liittimen malli voi riippua sen valmistajasta, joten kameraan ei välttämättä edes pysty kytkemään mitään muita kaapeleita. Kameran liitin on yleensä hyvin pieni, sillä tavallinen USB-liitin veisi kohtuuttoman paljon tilaa pienen kameran kyljessä.

Kuvien siirto kamerasta tietokoneen kovalevylle voi periaatteessa tapahtua kahdella eri tavalla. Digikameran mukana tulee usein erillinen ohjelmisto, joka on asennettava koneelle ennen kuvien purkamista. Ohjelma asennetaan yksinkertaisesti laittamalla kameran mukana tullut cd-levy koneen cd-asemaan, minkä jälkeen asennusohjelma todennäköisesti käynnistyy automaattisesti. Sen jälkeen ohjelma asennetaan noudattamalla asennusohjeita.

Käsittele kuvat kuntoon

Enterin edellisessä numerossa alkaneen Valokuvat verkkoon -kurssin toisessa osassa opetellaan lisää valokuviiin liittyviä perusasioita. Tällä kertaa perehdytään muun muassa kuvien purkamiseen digitaalikamerasta tietokoneeseen sekä näiden kuvien käsittelyyn. Kuvien käsittelyssä käytetään kahta tavallisinta kotikäyttäjän kuvankäsittelyohjelmaa, jotka ovat Adobe Photoshop Elements 2.0 ja Jasc Paint Shop Pro 8.

Outi Kulkula

Kun kamera on kytketty kiinni koneen USB-porttiin, käynnistetään Microsoftin ohjattu skanneri- ja kameratoiminto.

Kuvien purkaminen erillistä kameran mukana tullutta ohjelmaa käyttäen on yleensä hyvin yksinkertaista. Kun kamera kytketään kiinni tietokoneeseen, avautuu kuviensirto-ohjelma useimmiten automaattisesti. Tämän jälkeen käyttäjä saa tyypillisesti valita, mitkä kuvat haluaa purkaa kovalevylle, ja ohjelma siirtää kuvat käyttäjän määrittelemään kansioon. Usein kansion määrittely tapahtuu ohjelman asetuksissa, jolloin sitä ei jokaisella siirtokerralla tarvitse erikseen ohjelmalle kertoa.

Kuvien purkaminen Windows XP:ssä

Aina ei kuitenkaan tarvitse asentaa mitään erillistä ohjelmistoa voidakseen siirtää kuvia kamerasta kovalevylle. Joissakin käyttöjärjestelmissä, esimerkiksi Windows XP:ssä, on valmiina sisäänrakennettu tuki kameralle. Windows XP:n käyttäjän tarvitsee ainoastaan kytkeä kamera kaapelilla kiinni tietokoneeseen, minkä jälkeen – mikäli kamera on kytketty oikein – koneen pitäisi ilmoittaa uuden laitteen löytymisestä.

Riippuu kuitenkin kamerasta, onnistuuko kuvien purkaminen tällä menetelmällä automaattisesti. Tällä kurssilla käytetty Canon Powershot G3 halusi itsestään purkaa kuvat Canonin omaa ohjelmistoa käyttäen aiheuttaen allekirjoittaneelle erinäisiä harmaita hiuksia, kunnes ongelma oli saatu ratkaistua. Mikäli kameran omaa ohjelmistoa ei haluta käyttää, ei sitä Windows XP:ssä välttämättä tarvitse lainkaan asentaa.

Kameran muistikortilla olevat kuvat näkyvät esikatseluikkunassa, josta voidaan valita, mitkä kuvat halutaan siirtää koneen kiintolevylle.

Mikäli digitaalikamera ei näy Windows XP:ssä omana asemana, vaan tyrkyytää valmistajan omaa ohjelmistoa, on syytä tarkistaa kameran asetukset, sillä niissä on luultavasti määritelty erikseen, miten kuvien siirto tapahtuu. Canon Powershot G3 muuttui tottelevaiseksi, kun siirtoasetukseksi oli valittu normaalin sijasta PTP.

Kun tietokone on löytänyt siihen kytketyn kameran, Windows XP kysyy käyttäjältä, minkä ohjelman tämä haluaa käynnistää kameralle varten. Vaihtoehdot riippuvat siitä, mitä koneelle on asennettu: kone voi tarjota esimerkiksi Photoshop Elements -ohjelmaa, jos se on asennettuna koneelle. Helpointa on kuitenkin valita Microsoftin ohjattu skanneri- ja kameratoiminto, joka on aloittelijaystävällinen ohjelma kuvien siirtämiseen kamerasta koneelle. Avautuvasta ikkunasta valitaan Seuraava.

Ohjelman muodostettua yhteyden kameraan se avaa valikon, jossa näkyvät kaikki kameran muistikortilla olevat kuvat. Tämän esikatselun avulla on helppoa valita, mitkä kuvat kameralta haluaa siirtää koneelle. Kuvat on oletusarvoisesti valittu kaikki, joten jos lukuisten kuvien joukosta haluaa siirtää ainoastaan muutamia, kannattaa painaa Poista kaikki -painiketta ja siten poistaa kaikki valinnat, ja vasta sen jälkeen merkitä ne muutamat kuvat, jotka haluaa siirtää koneelle. Ikkunassa on myös

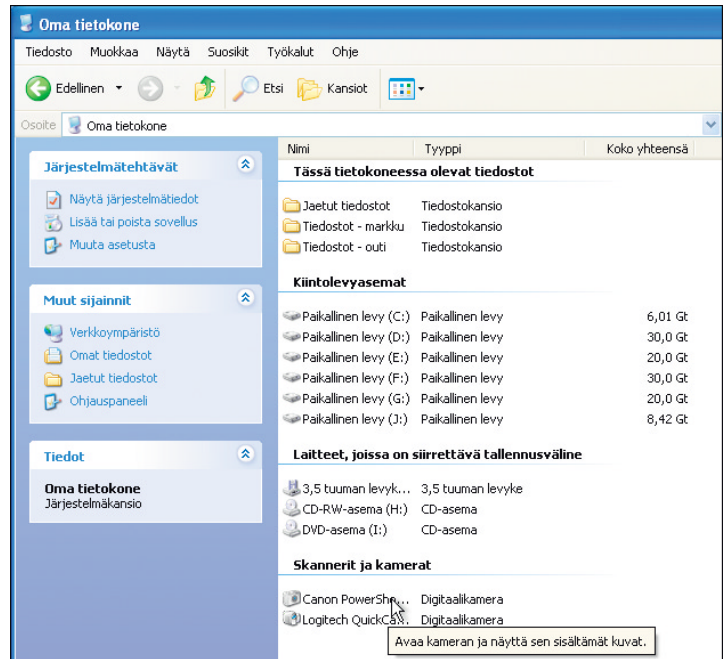
Valitse kaikki -painike, jolla kaikki kuvat saa uudelleen valittua yhdellä napin painalluksella.

Kun valintaikkunasta on saatu rastitettua kaikki ne kuvat, jotka halutaan saada siirrettyä kamerasta kovalevylle, painetaan Seuraava-painiketta. Kuvan nimi ja kohde-vaiheessa käyttäjää pyydetään antamaan kuvajoukko jokin nimi ja valitsemaan kansio, johon kuvajoukko siirretään.

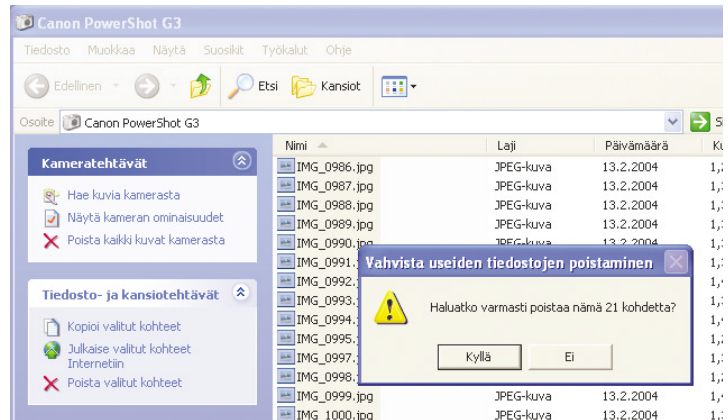
Valittu kuvajoukon nimi tulee olemaan kaikissa siirretyissä kuvissa: jos käyttäjä esimerkiksi antaa kuvajoukko nimen hiihtoloma, ovat kuvat kovalevylle siirtämisen jälkeen nimeltään hiihtoloma 001.jpg, hiihtoloma 002.jpg ja niin edelleen. Kuvajoukon nimeksi voi siis olla hyvä valita vaikkapa kuvaustilanteen tai -paikan nimi (Kreikan-matka) tai esimerkiksi ajankohta (helmikuu 04).

Paljon käytetty tapa on myös nimetä kuvat päivämäärän mukaisesti. Tämä auttaa pysymään selvillä siitä, milloin kuvat on otettu, sekä varmistaa, ettei nimiin tule päällekkäisyyksiä. Huonona puolena on tietysti se, ettei päiväkseen mukaan nimityistä kuvista näe päällepäin, missä kuvassa on mitään. Tiettyä kuvaa etsittäessä voidaan siis joutua selaamaan läpi kymmeniä, jopa satoja kuvia.

Sen jälkeen, kun kuvajoukko on saatu nimettyä, valitaan puolestaan kansio, johon kuvat siirretään. Paljon kuvaamista harrastavan kannattaa heti alussa omak-

Myös Oma tietokone -ikkunan kautta on mahdollista päästä tarkastelemaan kamerassa olevia kuvia.

Kuvien poistaminen kameran muistista onnistuu helposti Oman tietokoneen kautta.

sua jokin näppärä järjestelmä, jonka avulla jopa tuhannet kuvat saadaan pysymään järjestyksessä. Mikäli kansiot nimitään esimerkiksi päiväyksen mukaan, kannattaa olla tarkka päiväysmuodon suhteen. Kansiot pysyvät mainiosti aikajärjestyksessä, kun päiväys on muotoa vuosi-kuukausi-päivä, jolloin esimerkiksi 14. helmikuuta 2004 merkitään 2004-02-14.

Jos kuvat halutaan poistaa kameran muistikortilta heti, kun ne on saatu kopioitua koneen kiintolevylle, otetaan Kuvan nimi ja kohde -ikkunassa käyttöön asetus Poista kuvat laitteesta kopioinnin jälkeen. Varminta on kuitenkin ensin kopioida kuvat talteen ja vas-

tan sen jälkeen poistaa ne kameran muistista – tällä vältetään epämiellyttäviltä yllätyksiltä, jos siirron aikana sattuisi menemään jotakin pieleen.

Siirron jälkeen ohjattu toiminto ilmoittaa, onnistuiko kuvien kopioiminen. Käyttäjältä kysytään, mitä hän haluaa kuvien kanssa tehdä: julkaista niitä Internet-sivustoissa, tilata niistä paperikuvat vai olla tekemättä yhtään mitään. Jos siirrytään eteenpäin haluamatta tehdä kuville mitään, ohjattu toiminto kertoo, montako kuvaa on kopioitu ja antaa sulkea toiminnon Valmis-painikkeesta. Työpöydälle aukeaa automaattisesti Oma tietokone -ikkuna, jossa juu-

Valokuvat verkkoon -kurssi osa 2

ri koneelle siirretyt kuvat näkyvät kansiossaan.

Hieman edistyneemmän XP-käyttäjän ohjeet

Windows XP:ssä ei ole pakko siirtää kuvia kovalevylle käyttäen Microsoftin ohjattua skanneri- ja kameratoimintoa. Kun kameras USB-kaapeli on kytketty kiinni koneen USB-porttiin ja käyttäjää pyydetään valitsemaan ohjelma, joka käynnistetään kameraa varten, valitaan Peruuta. Tämän jälkeen avataan Oma tietokone joko työpöydällä olevasta pikakuvakeesta tai Käynnistä-valikosta. Näkyviin avautuu ikkuna, jossa on listattuna kaikki koneen levyasemat. Paikallisten levyjen ja CD- ja DVD-asemien lisäksi listassa pitäisi näkyä myös koneeseen kytketty kamera.

Kameran muistikortilla oleviin kuviin päästään käsiksi kaksoisklikkaamalla listassa näkyvää kameras nimeä tai napsauttamalla sitä kerran hiiren oikealla napilla ja valitsemalla Avaa. Tällöin kameras muistikortin sisältö näkyy Oma tietokone -ikkunassa kuin minkä tahansa kansion sisältö. Kuvat saadaan talteen kovalevylle valitsemalla ne (Ctrl + A, jos valitaan kaikki kuvat), kopiaamalla ne (Ctrl + C) ja liittämällä ne johonkin toiseen kansioon (Ctrl + V). Hiiren oikeasta napista avautuvasta valikosta löytyy myös kohta Tallenna kohteeseen Omat kuvatiedostot, jonka valitsemalla halutut kuvat kopioituvat kyseiseen kansioon.

Oma tietokone -ikkunassa kameras muistikortilta on myös helppoa poistaa kuvia. Kamera-tehtävät-otsikon alta löytyvä Poista kaikki kuvat kamerasta tekee juuri sen, mitä nimestä voisi päätellä. Tiedosto- ja kansioitehtävistä löytyvä Poista tämä tiedosto puolestaan poistaa muistikortilta ai-noastaan sen kuvantiedoston, joka kulloinkin on valittuna. Kuvia poistettaessa on kuitenkin syytä olla varovainen, sillä poiston hyväksymisen jälkeen kuvat ovat to-

dellakin poissa lopullisesti – ne hävitetään kameras muistikortilta, eivätkä ne siis päädy koneen Roskakoriin, johon muut poistetut tiedostot siirretään.

Huono, kohtalainen, hyvä

Digitaalikameroiden kuvanlaadussa on melkoisia eroja. Halvimmillä kameroilla jälki on usein lähinnä siedettävää – jos kameras tekniikka asettaa kuvaamiselle omat rajoituksensa, ei tilannetta auta, vaikka kameras takana olisi todellinen mestarivalokuvaaja. Halvoilla kameroilla esimerkiksi hämärässä kuvaaminen tuottaa harvoin hyviä kuvia. Hyvällä kameralalla puolestaan onnistuu mat-ti meikäläinenkin saamaan aikaiseksi ainakin kohtalaisia tuloksia.

Parhaimmatkaan otokset eivät kuitenkaan ole täydellisiä: digitaalikameralla otetussa kuvassa on lähes poikkeuksetta jotain paranneltavaa. Kuva voi olla liian tumma tai vaalea tai esimerkiksi värisävyiltään virheellinen. Se voi kaivata lisää kontrastia tai vaatia vaikkapa terävöitystä tai suoritusta. Usein on myös tarpeen muuttaa kuvan kokoa – varsinkin jos kuvia aikoo käyttää verkossa,

jolloin niiden nopea latautumisai-ka on oleellisen tärkeä. Harva vähänkään hitaamman verkkoyhteyden omistaja viitsii odotella kuvien latautumista kovin pitkään.

Kuvat siis useimmiten vaativat hieman käsittelyä, jotta ne näyttäisivät mahdollisimman onnistuneilta. Kuvankäsittely voi tuntua pelottavalta tehtävältä, mutta tavallisimmat virheet on sangen helppo korjata, ja tulos on varmasti vaivan arvoinen. Muutamalla pienellä korjauksella keskiverto-kuvasta voidaan saada hyvinkin edustava lopputulos. Käsittelyä ei tarvitse eikä pidäkään ajatella huijaamisena – sillä ainoastaan tuodaan esiin kuvan parhaat puolet.

Kuvien käsittelyyn on tarjolla monenlaisia ohjelmapaketteja. Yleisimmät kotikäyttäjien kuvankäsittelyohjelmat, Photoshop Elements ja Paint Shop Pro, soveltuvat mainiosti digikuvaajien tarpeisiin, sillä niiden avulla monenlaiset pienet korjaukset saa tehtyä nopeasti ja helposti.

Kuvien suoristaminen ja rajaaminen

Varmasti jokaisella vähänkin valo-kuvausta harrastaneella on koke-

Photoshop Elementsissä vinksallaan olevan kuvan voi suoristaa rajaustyökalun (Crop) avulla.

musta kuvista, joissa maisema on aavistuksen vinksallaan ja horisontti hieman vinoassa. Perinteisten paperikuvien kanssa ei aiemmin ollut muuta mahdollisuutta kuin kohauttaa olkapäitään ja niellä tappionsa, mutta digitaalisessa muodossa kuvat on helppo suoristaa.

Photoshop Elementsin Image-valikosta löytyy kuvien suoristamiseen tarkoitettu Rotate/Straighten Image -toiminto, joka ei kuitenkaan ainakaan al-lekirjoittaneella ole kertaakaan suostunut suoristamaan kuvaa oikealla tavalla. Photoshop Elementsin käyttäjät pääsevät toivottuun tulokseen luultavasti helpommin suoristamalla kuvaa kääntämällä sitä itse sopivan verran. Tätä varten valitaan ensin koko kuva neli-kulmaisella valintatyökalulla, ja sen jälkeen Image/Rotate/Free Rotate Selection. Tämän jälkeen mistä tahansa reunan kiintopisteestä voi tarttua kiinni ja kääntää kuvaa sen verran, että se on suorassa.

Suoristamisen jälkeen kuva on kuitenkin myös rajattava, sillä

suoristuksen jälkeen kuvan reunojen alta näkyy taustaa. Tämä tehdään rajaustyökalulla (Crop Tool), joka sijaitsee työkalupaletin kolmanneksi ylimmässä rivissä. Rajaustyökalulla valitaan kuvasta se alue, joka halutaan kuvan lopulliseen versioon, ja painetaan sen jälkeen Enteriä. Näin kuva on saatu suoristettua ja ylimääräisistä reunoista on päästy eroon.

Kuvan voi suoristaa myös käyttämällä pelkästään rajaustyökalua, ja tämä keino on näppärämpi, kunhan sen oppii. Aluksi valitaan rajaustyökalulla kuvasta jokin alue siten, että yksi alueen kulmista on lähellä sellaista linjaa, jonka pitäisi olla täysin vaakasuora tai pystysuora. Tässä vaiheessa ei tarvitse välittää siitä, onko alue juuri oikean kokoinen. Tämän jälkeen kursori viedään rajatun alueen ulkopuolelle, jolloin se muuttuu kaarevaksi nuoleksi. Rajauskehikkoa on nyt mahdollista kääntää.

Kehikkoa käännetään siten, että jompikumpi sen pysty- tai vaakareunoista on edellä mainitun linjan suuntainen. Kun kehikko on saatu käännettyä oikeaan asentoon, muutetaan sen koko joko kulmista tai sivuilla olevista kiinnotopisteistä vetämällä sopivaksi, ja painetaan Enter-näppäintä. Ohjelma suoristaa ja rajaa kuvan samalla kertaa.

Paint Shop Pro 8:lla kuvan suoristaminen käy vielä selvästi vaikeammaksi, sillä ohjelmassa on hyvin kätevä suoristustyökalu (Straighten tool). Se löytyy työkalupalkin toiseksi ylimmästä painikkeesta. Se ei välttämättä ole automaattisesti näkyvissä, mutta kaikki saman painikkeen taakse kätkeytyvät työkalut saadaan näkyviin painikkeen oikeassa laidassa olevaa pientä nuolenkärkeä painamalla, minkä jälkeen siirretään kursori halutun työkalun kohdalle ja painetaan hiiren vasenta nappia.

Suoristustyökalu on kuvaan ilmestyyvä viiva, joka on asetettava sellaisen linjan mukaisesti, joka kuvassa kuuluisi olla täysin vaakatai pystysuora. Viivaa saa käännel-

tyä tarttumalla sitä jommastakummasta päästä. Tarttumalla viivaa muualta kuin jommastakummasta päästä sitä voi liikuttaa kuvassa ilman, että sen varsinainen asento muuttuu.

Kun viiva on saatu aseteltua halutulla tavalla, rastitetaan vielä työkalun asetuksista (ohjelmaikkunan yläreunassa) kohta Crop eli rajaa ja napsautetaan sitten pikkuisen väkäsien näköistä Apply-painiketta, joka suorittaa valitun toiminnon. Ohjelma suoristaa kuvan ja rajaa sen automaattisesti siten, ettei kuvan alta jää näkymään taustaa.

Kuvakoon muuttaminen

Kuvan kokoa muutettaessa on pidettävä mielessä, millaiseen käyttöön lopullinen kuva tulee. Internet-sivuille tarkoitetut kuvat on pidettävä kooltaan suhteellisen pieninä, jottei niiden latautuminen ole liian hidasta. Suotavaa olisi myös se, ettei kuvia katseltaessa tarvitsisi käyttää vierityspalkkeja, vaan kuvat mahtuisivat näkymään ruudussa kokonaisuudessaan.

Kuvista kannattaa ehdottomasti säilyttää myös alkuperäiset versiot, sillä koskaan ei voi tietää, mihin kuvia joskus myöhemmin mahdollisesti tarvitsee. Internet-sivuja varten pienennetystä digitaalikuva voi myöhemmin tarvita tarkkaa tulostetta, mihin tarvitaan suurempaa kuvaa. Tee siis kopiot alkuperäisistä kuvista, ja muokkaa ainoastaan tekemiäsi kopioita, älä alkuperäisiä kuvia.

Photoshop Elementsissä kuvan muuttaminen tehdään Image-valikon toiminnolla Resize/Image Size. Avautuvassa ikkunassa näkyy viisi eri numeroarvoa: kuvan leveys ja korkeus kuvapisteinä, sen fyysinen leveys ja korkeus senttimetreinä sekä sen tarkkuus. Kuvan tarkkuusarvo ilmaisee, montako pistettä tuumaa kohti on lopullisessa tulostetussa kuvassa.

Jos ja kun kuvaa halutaan käyttää nimenomaan verkossa, ovat

kaksi ylintä numeroarvoa ne, joilla on merkitystä. Arvon saa näkymään joko kuvapisteinä tai prosentteina, ja lukuja muokkaamalla saadaan kuvakokoa muutettua. Constrain proportions -asetus pitää huolen siitä, että kuvan mittasuhteet pysyvät ennallaan, vaikka kuvan leveyttä tai korkeutta muutettaisiin.

Mikäli kuvasta halutaan muuttaa ainoastaan tulostustarkkuutta, otetaan pois rasti Resample Image -asetuksesta. Nyt on mahdollista muuttaa lopullisen tuloksen kokoa: jos tulostuskokoa pienennetään, kuvan tarkkuus kasvaa ja päinvastoin.

Paint Shop Prossa kuvakoon muuttaminen tapahtuu Image-valikon Resize-toiminnolla. Ikkunassa näkyvät kuvan tiedot samalla tavalla kuin Photoshop Elementsissäkin: ylimpänä pistekoko, sen alla tulostuskoko ja alimpana tarkkuus. Lock aspect ratio -asetus vastaa Photoshop Elementsin Constrain proportions -asetusta. Mikäli halutaan muuttaa tulostustarkkuutta, rastitaan myös Paint Shop Prossa käyttöön Resample -asetus.

Kuvien terävöittäminen

Digitaalikameralla otetut kuvat vaativat lähes aina hieman terävöittämistä, jotta ne näyttävät

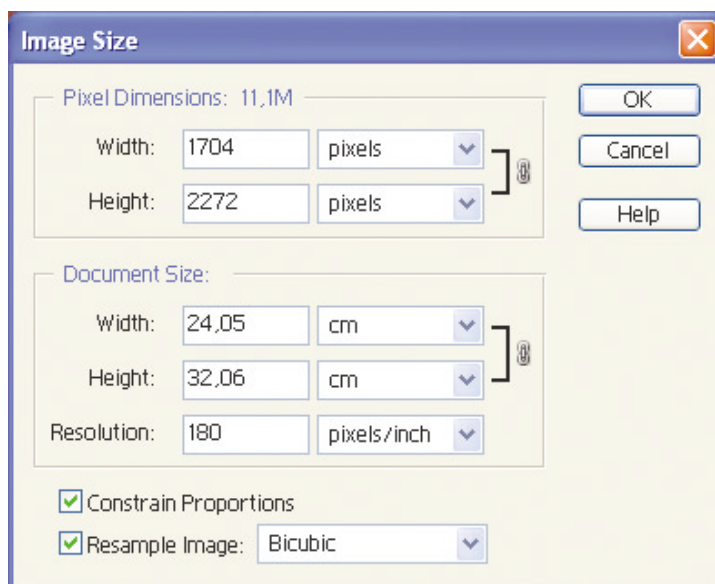
mahdollisimman hyvältä. Voimakas pienentäminen puolestaan tekee terävästäkin kuvasta hieman vähemmän terävän, joten kuvakoon muuttamisen yhteydessä on hyvä myös kiinnittää huomiota kuvan terävyyteen.

Helpoimmin kuvan terävöittäminen onnistuu Photoshop Elementsissä käyttämällä joko Sharpen- tai Sharpen More -toimintoa. Ne molemmat sijaitsevat ohjelman Filter-valikon terävöitystoinninoissa. Sharpen terävöittää kuvaa vain hitusen, Sharpen More reilummin.

Terävöittämisen voi tehdä usealla eri tavalla. Terävöitystoinnin voi joko suorittaa suoraan auki olevaan kuvaan tai siitä valittuun alueeseen yksinkertaisesti menemällä Filter-valikkoon ja valitsemalla sieltä joko Sharpen- tai Sharpen More -toiminnon. Usein kauniin ja luonnolliselta näyttävän tuloksen saa aikaan myös siten, että kuvaa terävöitetään reilusti ja vasta sen jälkeen pienennetään sitä - liiallinen terävyys katoaa pienennyksessä, ja lopputulos näyttää hyvältä.

Käyttämällä hyväksi tasoja on kuviin mahdollista tehdä myös

Kun kuvaa halutaan pienentää web-käyttöön, muutetaan sen pikselikokoa, ei tulostuskokoa.

Valokuvat verkkoon -kurssi osa 2

hento terävöitys. Alkuperäisestä kuvatasosta tehdään kopio napsauttamalla sitä ohjelmaikkunan oikeasta ylä laidasta löytyvässä Layers-paletissa hiiren oikealla napilla ja valitsemalla Duplicate Layer.

Päällimmäistä tasoa voidaan terävöittää sen ollessa aktiivinen (eli kun se on valittu ja näkyy tummansinisenä tasopaleetissa), minkä jälkeen sen läpinäkyvyyttä muutetaan Layers-paletin ylä laidassa olevalla liukusäätimellä. Täysin näkyvän tason Opacity-arvo on 100%, täysin läpinäkyvän puolestaan 0%. Mitä alempi näkyyysarvo on, sitä hennompi on kuvan terävöitys. Lopuksi yhdistetään tasot valitsemalla Layer/Flatten Image, jolloin ohjelma litistää kaikki kuvan tasot yhdeksi.

Paint Shop Prossa terävöitys voidaan tehdä samalla tavalla, erona on kuitenkin se, että terävöitystoiminnot löytyvät Adjust/Sharpness -valikosta. Paint Shop Pron tasopaletti näyttää hieman toisenlaiselta, mutta toimii samalla periaatteella. Tasosta luodaan kopio napsauttamalla hiiren oikeaa Background-tason nimen päällä ja valitsemalla aukeavasta valikosta kohta Duplicate.

Tason läpinäkyvyyttä voidaan muuttaa tasopaleetissa pienen silmän oikealla puolella sijaitsevalla liukusäätimellä. Siinä näkyvä arvo on oletusarvoisesti sata, mutta sitä saa pienennettyä tarttumalla kiinni mustanharmaan palkin oikeassa laidassa olevista pienistä väkäsistä ja liikuttamalla hiirtä vasemmalle. Tasot yhdistetään valitsemalla Layers/Merge/Merge All (Flatten).

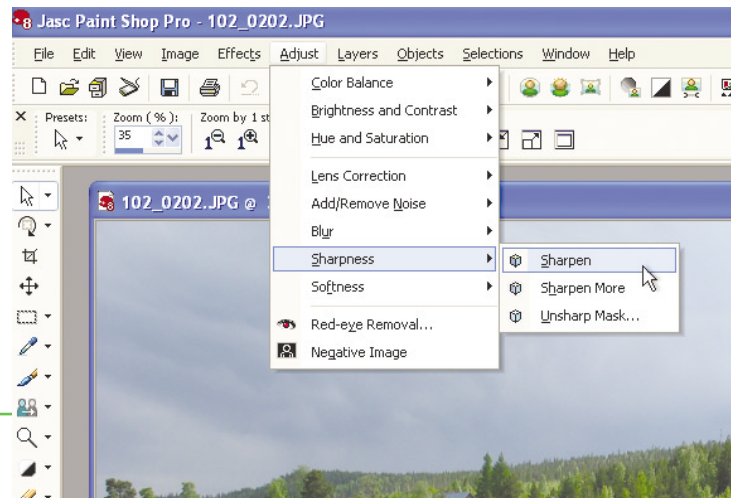
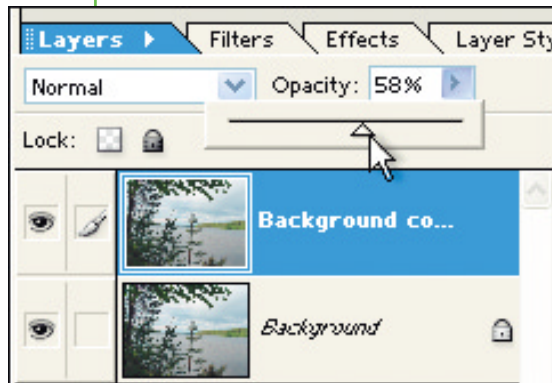
Terävöittämisen kanssa kannattaa olla tarkkana, sillä liiallinen terävöittäminen on usein piinallisen selvästi nähtävissä kuvia katseltaessa. Jos kamera on kuvausvaiheessa tähtänyt ja kuva on huomattavan epäselvä, ei terävöitystoiminnoista ole mitään hyötyä. Terävöittämisellä saadaan korjattua ainoastaan vähäinen sameus.

Kuvien tallettaminen

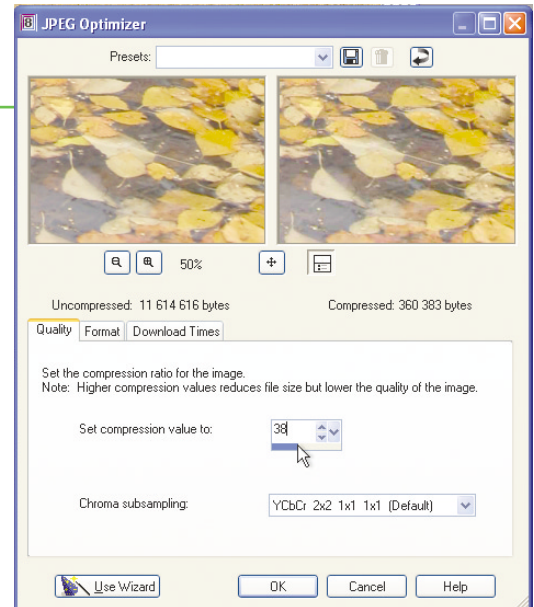
Suurikokoinen digitaalikuva on helposti tiedostokooltaan jopa kaksi megatavua. Vaikka kuvaa pienennettäisiinkin, voi tiedostokoko silti olla esimerkiksi nettisi-

Kevyen terävöityksen kuvaan saa sekä Paint Shop Prossa että Photoshop Elementsissä käyttämällä yksinkertaista Sharpen-toimintoa.

Tasoa hyväksikäyttämällä kuviin voi tehdä hiuksenhienon terävöityksen. Terävöitetyn tason näkyyvyyttä vähennetään Photoshop Elementsissä Opacity-liukusäätimellä.

Paint Shop Prossa sopiva JPEG-pakkaus kuvalle löytyy JPEG Optimizer -toiminnon avulla.

vuille laitettavalle kuvalle ihan liian suuri. Kuvat kannattaakin tällaista käyttöä varten pakata taloudellisiksi .JPG-tiedostoiksi, sillä JPEG-pakkaus mahdollistaa sangen hyvän kuvanlaadun, mutta silti pienen tai kohtalaisen tiedostokoon.

Photoshop Elementsin File-valikosta löytyy erinomainen Save for Web -toiminto, jolla kuvat voidaan optimoida nimenomaan web-käyttöön. Kun kuva halutaan tallentaa, valitaan Save for Web, haluttu tiedostotyyppi ja laatu (esimerkiksi JPEG High tuottaa hyvälaatuisen .JPG-tiedoston) ja tarvittaessa säädetään kuvanlaatua käyttämällä sanalla Quality merkattua liukusäädintä. Mitä pienempi arvo, sitä suurempi pakkaus ja huonompi kuvanlaatu. Lopuksi valitaan OK ja nimeetään kuva.

Paint Shop Prossa voidaan puolestaan käyttää Export / JPEG Optimizer-toimintoa, joka näyttää kuvasta esikatseluversion valittujen asetusten mukaisesti. Esikatselu auttaa valitsemaan kuvalle sopivan pakkaussäärän, sillä liian suuri pakkaus näkyy esikatselukuvasa heti rakeisuutena ja tuhrisuutena.

Toinen vaihtoehto on perinteinen Save as, jossa tyypiksi (Save as type:) valitaan JPEG – JFIF Compliant. Tämän jälkeen painetaan Options-painiketta, ja säädetään pakkauksen määrää. Ja taas: mitä pienempi arvo, sitä suurempi pakkausaste ja huonompi kuvanlaatu.

Hiottavaa riittää

Digikuviin on siis yleensä tehtävä monia pieniä korjauksia, jotta lopputulos olisi mahdollisimman tyy-

likäs. Suoristaminen on välttämätöntä, ellet halua kuviesi näyttävän omituisilta. Rajaaminen puolestaan voi tuoda kuvaan lisää omaperäisyyttä ja tehdä sen aseltelmasta kiinnostavan, vaikkei kuvausohjelmalla olisikaan ollut aikaa kovin tarkkaan sommitteluun. Terävöitys auttaa poistamaan kuvasta pienen epätarkkuuden, mutta ihmeisiin ei silläkään pystytä. Aina on syytä myös muistaa, että hyvästä alkuperäiskuvasta saa käsittelemällä ilman muuta paremman lopputuloksen kuin keskiverrosta tai huonosta. ♦